

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1633/2025
28.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Саша и Снежана Милетић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., ради чинидбе и исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1369/24 од 17.04.2024. године, у седници одржаној 28.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1369/24 од 17.04.2024. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1369/24 од 17.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П 254/17 од 20.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се тужени солидарно обавезу да тужилци на име накнаде вредности за извођење радова на демонтажи вертикалног и косих делова олука испод надстрешнице породичне стамбене зграде тужиле на кп бр. .../... КО ... у улици ... бр. ... постављање једне вертикале на ивици кровне равни испод надстрешнице и једне косе цеви која ће бити прикључена на вертикалу а која воду прима са крова који има контра пад према објекту тужених и преко којих ће вода са крова бити изведена у травнати део дворишта тужиле, укупне дужине 6,6 м (4м + 2,6 м) ширине $\varnothing$ 12 цм а које су тужени претходно изместили септембра 2016. године и на који ће начин вертикала бити враћена у претходно стање у износу од 25.080,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.12.2023. године до исплате као неоснован. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле да се обавезу тужени да изврше демонтирање вертикалног и косих делова олука испод надстрешнице породичне стамбене зграде тужиле на кп бр. .../... КО ... у улици ... бр. ... и да поставе једну вертикалу на ивици кровне равни испод надстрешнице и једну косу цев која ће бити прикључена на вертикалу а која ће воду прима са крова објекта тужиле који има контра пад према објекту тужених као и са малог крова објекта тужених преко којих цеви ће вода бити изведена у травнати део

дворишта тужиље, укупне дужине 6,6 м (4м + 2,6 м) ширине ø 12 цм а које су тужени претходно изместили септембра 2016. године и на који ће начин вертикала бити враћена у претходно стање као и да по потреби очисте цев канализације укопану у под надстрешнице и на месту и у подрум где је била прикључена вертикала уграде сливничку решетку као и да се тужиљи дозволи да скрати цео последњи ред црепова на крову тужиље који је окренут ка објекту тужених како би вода са ове кровне равни отицала директно у постављени олук као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се тужени обавезу да тужиљи на име материјалне штете која је настала на објекту тужиље у ... на напред поменутој адреси исплате износ од 564.220,00 динара а која штета је настала услед изливања фекалне канализације и продира атмосферске воде услед неадекватне реконструкције вертикалног олука са косим цевима, која је настала септембра месеца 2016. године са законском затезном каматом од дана пресуђења 20.12.2023. године до коначне исплате као неоснован. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1369/24 од 17.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиље за чинидбу-извођење радова и исплату. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној, јер се ради о парници ради чинидбе-извођење радова и исплате у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Зато нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је у складу с тим одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази износ противвредност 40.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради чинидбе и исплате у овој правној ствари поднета је 28.09.2017. године. Вредност предмета спора је 589.300,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**